

Erkendelse af sin egen Skrøbelighed og Svaghed, at det trænger til en lovgivningsmæssig fuldstændig Revision senest om 3 Aar. Naar dette erkendes fra den højtærede Regerings Side, forekommer det mig at være et haardt Forlangende at stille til det konservative Parti, hvis Interesser i dette Spørgsmaal har været Genstand for en virkelig udsøgt Opmærksomhed fra den højtærede Regerings Side, at det yderligere skulde være forpligtet til i Løbet af 2½ à 3 Maaneder i det væsentlige at vedtage et Lovforslag om Tjenestemandsklassen af denne Beskaffenhed. Det er jo ikke en Billedskærerkniv, den højtærede Regering har brugt i sin Nedsikring paa dette Omraade saa lidt som paa de andre Omraader; det er Slagtekniven, for ikke at sige den mekaniske Faldøkse. Jeg haaber, det maa lykkes de Konservative at faa Billedskærerkniven bragt i Anvendelse i Stedet for Slagtekniven, saaledet at det maa lykkes af dette Lovforslag som af de andre at forme en statslig Skikkelse, som har Træk, en Reform, som betegner en Skabelse af noget nyt og ikke blot en Skamfering af det bestaaende. Jeg ved ikke, om den højtærede Regering mener, at det er liberale Principper, der ligger til Grund for dette Lovforslag som for de andre, men jeg ved bestemt, at det i hvert Fald ikke er statskonservative Principper. Hvis den højtærede Finansminister mener, at dette Lovforslag er Udtryk for Liberalisme, kan jeg kun konstatere, at hans 40-aarige parlamentariske Idræt er endt med at sætte ham i en ualmindelig fin liberal Form.

Der er jo forskellige Omraader, som den højtærede Statsminister har antydet som i og for sig lige saa vigtige Nedsikrings-emner som de i disse Lovforslag behandlede, men som vi endnu kun i ganske ringe Grad har set forelagt Rigsdagen. Jeg sigter navnlig til Spørgsmaalet om Reduktion af Personellet. Det glædede mig at høre det ærede Medlem Hr. Ulrichsen i Modsætning til den ærede Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Parkov, i saa høj Grad lægge Vægten paa, at der ogsaa paa dette Omraade tages et Reformarbejde op. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Parkov, mente han, at man kun kunde gaa til Reduktion af Personellet ved indtrædende Tjenesteledighed, for man burde være hensynsfuld overfor veltjente Tjenestemænd. Nu vil jeg sige, at der er noget Felt paa dette Omraade, hvor den højtærede Regering kan gaa haandfast og bestemt til Værks uden at begaa Vilkaarlighed og uden at være hensynsløs, saa er det i Spørgsmaalet om Reduk-

tion af Personellet baade i den ene og den anden Branche, for naar Tjenestemændene faar Ventepenge og Pension, er det jo netop, fordi de skal være garderet i Tilfælde af Afskedigelse, altsaa, den højtærede Regering er til enhver Tid fuldt beføjet til, ganske som en privat Arbejdsgiver, at afskedige i hele det Omfang, den mener det hensigtsmæssigt for Statsdriftens Effektivitet og Rentabilitet, og jeg kan ikke se rettere end, at hvis man paa dette Omraade vilde arbejde, ikke med den Radererkniv, der hidtil har været benyttet, men med den skarpe Kniv, vilde man kunde opnaa meget vigtige Besparelser uden i mindste Maade at begaa Uret, hverken juridisk eller moralsk, overfor Tjenestemandsklassen.

Der er mangfoldige Omraader, hvor det springer i Øjnene, i hvilken Grad Personellet kunde reduceres. Jeg skal gribe i Flæng forskellige Omraader, som allerede har været berørt offentligt, ved den ene og den anden Lejlighed. Der er f. Eks. hele Administrationsapparatet i Sønderjylland. Er det ikke uforholdsmæssigt og i Længden urimeligt stort for en Landsdel, hvis Befolkning ikke er større end et fynsk Amt, og hvor Landbefolkningens Antal er af lignende Størrelse som i et østprøjsisk eller østrig-ungarsk Majorat før Krigen, hvor en Godsinspektør og nogle Assistenten i Løbet af faa Aar kunde kende samtlige Landboeres Forhold, personelle og økonomiske, fra Ende til anden, medens vi dernede har 4 Amtmænd, en Landsret og utallige underordnede Embedsmænd?

Jeg vil nævne et andet Omraade. Det er et af de grelleste Eksempler af hele det Kommissionssystem, som det ærede Medlem Hr. Ulrichsen ogsaa omtalte, og som har været saa skarpt berørt i det sidst udkomne Nummer af Bladet „Skatteborgeren“. Det angives der, at Traktatkommissionen i Øjeblikket har som faste Funktionærer en Chef og to Fuldmægtige og Undersekretærer, der tilsammen oppebærer 33 000 Kr. i aarlig Løn, og desuden er, saa vidt jeg ved, alle Erhvervsorganisationer i Danmark repræsenteret i Traktatkommissionen og faar altsaa Honorarer. (*Pinstrup*: De faar ingenting). Ja, ja da — 33 000 Kr. er jo heller ikke lidt, naar man tager i Betragtning, at denne Kommission har siddet i Aarevis, og at, saa vidt mig bekendt, de eneste praktisk foreliggende Resultater af Kommissionens Arbejde er, at den har gennemgaaet nogle kommercielle Aftaler med Østersøprovinserne og nye Handelstraktater — som selvfølgelig ikke i Realiteten er nye, for det er umuligt